EN RYKANDE VEKE

En intressant skildring från livet å Canadas prärier av den framstående författaren och skalden

Robert Stead

(Copyrighted in all countries of the Berne Convention and in the United States of America, 1924.)

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Ganska bra. Men jag vet inte. Jag skall säga er hvad, jag har inte något överflöd på kontanter, i all synnerhet om jag skall resa till östern, men jag kan skaffa er kredit i handelsbutiken för vadhelst ni behöver, och om ni blir kvar, tills jag får tröskat, så skall jag göra vad som är skäligt och rätt."

De skakade hand, och Mason, upprymd över utsikten att få besöka sitt gamla hem, vältrade utan omsvep allt ansvar för farmen i Cals sköte, så att säga. Han uppräknade hästarna, hornboskapen, svinen och hönsen; gav besked om plöjningen och höet; bjöd Cal vara försiktig med eiden och att koka vattnet, enär brunnen hade tillflöde från jordytan och där hade varit feber i trakten. Sedan han skickat Cal åstad på hästryggen till närmaste granne, en svensk vid namn Peterson, för att låna en gallon bensin, och sedan han givit i uppdrag åt Reed att tvätta diskarna, nu medelpunkten för en flugkoloni, anställde Mason en noggrann fast misslyckad spaning efter en ren skjorta att resa i.

"Lika gott, jag köper en ny skjorta i sta'n," tillkännagav han glatt för gossen då hans sista tillflykt på kistbottnen visade sig vara en gammal skjorta utan ärmar. "Jag mins nu. Jag klippte av dem i höstas för att fodra min yttertröja med dem, när det kalla vädret kom. Men det finns fler i butiken, och den är bara tolv mil härifrån, och ert gamla skrammelåkdon borde väl kunna göra den resan på en vecka åtminstone."

"Pytt!" utbrast Reed förtrytsamt. "Ni skule se Antilopen gå, när ångan är uppe. Jag tror bestämt vi körde en miljon mil på vägen hit."

"Nåja, det är det värt," återtog hr Mason med ett nyfiket flin. "För mig åtminstone. Jag har inte haft en pojke på platsen, sedan den föddes. Vad säger du om att smaka på ice cream kåglorna i Wheatview i kväll, gamle knekt?"

Reed började tycka om sin nya bekantskap. "Det är vad pappa X kallar mig ibland."

"Pappa X! Det var en konstiger en! Vem är det? Din far?"

"Nej, bara min pappa X. Min riktige far stupade i kriget."

Lantmannens stora, väderbitna ansikte veknade, och hans röst antog en ännu vänligare tonart. "Det gör mig ont, gamle kamrat," sade han, i det han drog sina fingrar genom Reeds hår. "Jag mistade en bror i kriget, så vi äro visst olyckskamrater."

På kvällen åkte de i sällskap till Wheatview. Wheatview befanns vara så likt Plainville som en ärta en annan, endast nyare och barare. På ett konditori försåg Mason Reed med alla de läckerheter, han kunde förtära, köpte cigarrer åt sig och Cal och gav slutgiltigt besked angående farmens skötsel.

De sågo sin nye husbonde avresa med kvällståget, återfunno Antilopen bland en svärm av dess yngre släktingar samt letade sig väg tillbaka till Masonfarmen. Kosan gick i sydöstlig riktning; bakom dem glödde midsommaraftonens färgprakt; över dem glänste klara, vänliga stjärnor. I luften kändes doften av vildrosor blandad med den första svaga vällukten från det tidiga vetet. Då och då upplystes vägen av strålkastarna från mötande automobiler; allt emellanåt reste sig de dunkla konturerna av ett lantboställe ur det tilltagande mörkret. Det dröjde icke länge, förrän Reed, dåsig till följd av för mycket festande, somnade, och Cal lämnades ensam med sina tankar.

"Jag gjorde det enda jag kunde," anförtrodde han åt Antilopen. "Jag vet nu, att jag en tid var från mina sinnen. Nu vet jag — jag har anledning att veta — hur lätt man kan komma på orätt spår. Hade det icke varit för Annie Frawdic — jag förmodar våra fängelser äro fulla av folk, som icke är mycket sämre — icke alls sämre — än jag. Jag måste skriva en artikel därom, när jag slagit mig till ro — när jag slagit mig till ro."

HAN SLUTADE med ett bittert skratt. Ett ögonblick framträdde för hans inre syn en enkel hydda på stranden av en insjö, med en skrivmaskin under träden och Minnie Stake sjungande någonstädes i huset; nästa ögonblick var tavlan försvunnen, och den svarta landsvägen upprullade sig oavlåtligt under de gnisslande hjulen. Detta var priset: att sätta synen av tronen, vräka den ned och ut till och med ur hans drömmars' innersta kammare; detta var det pris, som han ålagt sig själv att betala för att den vid hans sida sovande gossen skulle få växa upp utan att blygas. Till Minnie återvände dock hans tankar likt stålet till en oemotståndlig magnet. Han undrade, huru hon tagit underrättelsen om hans flykt, och vilken tydning hon givit däråt. Han undrade, huru länge det skulle dröja, innan hon tröstade sig med Archie Hales ömhetsbevisningar. Han älskade Minnie Stake, men han hade ej eller trodde sig ha några illusioner rörande henne. Minnie var en praktisk flicka. Hon komme att taga slaget stående, undertrycka sorgen och den kväljande undran samt finna sig bäst hon kunde i läget, — alldeles som han själv.

LIVET på Masons lantgård var ingalunda otrevligt. Den var helt olik Jackson Stakes; här tycktes Cal och Reed vara ensamma i världen. Från deras stuga i dalen var ingen annan människoboning synlig; till och med Petersons, den närmaste grannens, spridda byggnader lågo dolda bakom några kullar. Då och då knakade någon nybyggares vagn på sin långsamma ma färd mot Wheatview; emellanåt ilade en automobil förbi, dragande ett rökmoln efter sig; men varken nybyggare eller motorist kastade mer än en flyktig blick mot Masonstugan eller ägnade dess invånare så mycket som en tanke. Närmaste telefon var flera mil borta, och närmaste skolhus ännu längre.

Det var tolv mil till Wheatview, men järnbanan lopp icke långt från Masonlantstället, och Reed kom snart underfund med att han genom att bestika dalbranterna kunde lakttaga godstågen, där de krälade framåt som jättelika ormar, tills de förlorades ur sikte i solröken på slätten. Många av godstågen höllo på ett sidospår vid en vattenbehållare ungefär fyra mil borta, och från sin lakttagelseort gjorde gossen snart bekantskap med dem. Snart lärde han också, vid vilka tider passageraretåg kunde väntas, och under det han såg dem ila förbi, dragande efter sig sin vimpel av rök och ånga, tyckte han, att den värld han levde i var verkligen intressant. En dag skulle han bli lokförare, och ett av dessa vidunder skulle lyda hans hand!

I saknad av annat sällskap drogos Cal och Reed närmare till varandra än någonsin. Cal gav gossen nyttig sysselsättning med att gillra gofrar på åkrarna, tvätta diskarna, sopa och städa i huset, hjälpa till med att fodra hästarna och taga vara på fåneden och hönsen. Reed gjorde sitt till på höängen, i det han med sin egen högaffel lyfte små viskor av det nyslagna höet på den väntande vagnen och till och med korta stunder under Cals vaksamma öga körde en ej alltför pålitlig gräskymmel för räfsan. De hade funnit en vattenhåla djup nog att simma i, och på de varma sommarkvällarna plaskade de gemensamt i det svalkande vattnet. Allaredan hade Cal börjat sätta sina ordningsidéer i verket genom att snygga upp gården och byggnaderna, uppställa maskinerier regementsmässigt och nedmeja det långa ogräset bakom ladugården. Hade det varit någon lakttagare, hade han kunnat fastställa, att en själ hade hållit intåg i Masonfarmens kropp.

Medelst alla dessa göromål sökte Cal giva sysselsättning åt sina tankar och vidmakthålla den höga anden i sin självförsakelse. Men det gavs tider, då hans filosofier sveko honom och i sin flykt sleto bort hans konstgjorda sinneslugns slöja, uppenbarande för honom, huru nedslagen och eländig han i själva verket var. Det var, när han var ensam på åkern, skild från gossen, som hans börda kändes mest odräglig. Med Reed i närheten syntes det vunna vara priset värt, men när Reed var frånvarande, gingo hans tankar tillbaka till drömmen om en hydda vid sjöstranden. Stundom betogs han av en överväldigande åtrå att skriva till Minnie Stake — att på nytt uppriva det så svårläkta såret. Av denna anledning sökte han intala Reed, att hans hjälp på åkrarna var oumbärlig, kallade honom sin dräng och klängde sig fast vid hans sällskap såsom det enda han hade kvar i livet.

TIDTALS syntes dock gossen olustig och viljelös; vissa dagar hänfördes han ej ens av utsikten att få köra gräskymmeln med räfsan.

"Vad står på, gamle kamrat?" plägade Cal vid sådana tillfällen med illa dold oro fråga. "Längtar du efter någon att leka med?"

"Jag vet inte, kanhända."

"Nåväl, vi få söka upp någon. Jag önskar vi hade en hund."

"Jag önskar vi hade Trixie och store Jim."

"Det önskar jag också."

Så togick det till en särskilt het eftermiddag i mitten av juli. Reed var olustigare än vanligt, och slutligen skickade Cal honom till huset och befallde honom att hålla sig stilla i skuggan, tills det var tid att laga kvällsvarden i ordning. "Du kan ju laga kvällsvarden i ordning en smula tidigt," tillade han med ett plötsligt godmodigt infall, "så skola vi köra in till staden i kväll och gå på en biograf."

Reeds blick klarnade för ett ögonblick, och han traskade iväg mot stugan. Men när Cal kom efter vid femtiden, fann han inga förberedelser för kvällsvarden. Reed låg på sängen i hörnet av det lilla rummet.

"Hur är det nu fatt, gamle kamrat? Ingen kvällsvard i kväll?"

"Jag mår inte bra," svarade gossen, i det han började gråta. "Jag har huvudvärk, jag är yr i huvudet, och jag mår inte bra."

En plötslig beklämning bemäktigade sig Cal. Reed hade alltid varit så frisk . . . . Sjuk under dessa förhållanden . . . Om han skulle förlora allting nu!

Han närmade sig oroligt sängen och lade sin hand på gossens panna. Den var het och torr. Pulsen var hastig och andningen snabb och kippande. Han höjde honom en smula i sina armar.

"Gör det ont någonstans?"

"Nej, men jag har huvudvärk, och — jag — jag mår inte — riktigt bra."

Rösten dog bort i en klagan, och Cal genomletade minnets gömmor efter allt vad han visste rörande febrars behandling. Det första var att inkalla en läkare. Det var fyra mil till en telefon. Han kunde vara tillbaka om en halvtimme.

"Kan du reda dig ensam en halvtimme, Reed, medan jag går att kalla en läkare? Få vi bara läkaren hit, skall du strax vara frisk igen."

Gossens ögon, onaturligt glänsande, voro fästade på de nakna bjälkarna i taket, och han tycktes försöka svälja någonting i halsen. Det dröjde ett ögonblick, innan han svarade. "Så gå då, pappa X," sade han sakta, "men — stanna — inte — länge."

Cal rusade till bilen, driven av någonting närmare panik än han känt sedan barndomen. Om bara det funnes en kvinna — Minnie, fru Stake, Annie Frawdic — någon som helst kvinna! Han vevade förtvivlat men kunde icke få motorn i gång. Han rätade ut sig, torkade pannan, — för att varsna, att han svettades ymnigt — och vevade igen. Intet svar. På hästryggen då, och han rusade mot stallet. På vägen dit fick han en tanke, och han rusade tillbaka till bilen. Verkligen, han hade glömt att släppa på strömmen! Han ställde en spak, vevade igen, och ett våldigt dån hördes från Antilopen.

HÄNDELSEN gav honom självbehärskning. "Tjänar ingenting till att förlora besinningen, Cal, min gosse," lugnade han sig själv. "Du behöver den nu mer än någonsin. Reed blir nog bra igen. Men om han inte skulle —"

Tanken gjorde, att han ökade farten ännu mer; huru han redan körde vilt genom dalen. Om en hjulring skulle gå av! Om stryinrättningen skulle gå sönder! —

En väldig stöt, vållad av ett färskt grävlinghål, varnade honom, och han saktade farten. Det var endast fyra mil till Dempmans, och skillnaden mellan en halsbrytande fart och lagom hastighet kunde väl icke vara livsviktig. Dempman var också ungkarl — tyvärr. Det fanns ingen kvinna, till vilken han kunde vända sig.

Han fann Dempmans stuga tom och ingen inom synhåll, men dörren var olåst. Han skyndade in, fann telefonen, lyftade mikrofonen och satte den till örat.

Doktor Thompsons fru svarade, enär doktorn själv var borta från staden. Hon visste icke, hur snart han skulle komma tillbaka. Jo, han skulle komma ut, så snart han kommit tillbaka. Ja, han kände till platsen . . . . Förmodligen tyfus. Ingen fast föda, och om han yrar, håll temperaturen nere medels badning, men var försiktig, så att han icke kyles. Ja, doktor Thompson kommer strax, så snart han kommit tillbaka. Nej, det finns ingen annan doktor i Wheatview. Nej, jag är rädd att det är omöjligt att få en sjuksköterska; det är så stor efterfrågan på dem—

Därmed måste Cal nöja sig, och han tänkte över ställningen, under det han skyndade tillbaka till Reed. Det kunde dröja timtal — många timmar — innan doktorn kunde komma. Det kunde dröja till morgonen. Hans hjälplöshet gjorde sig kännbar. Han längtade innerligt efter någon, på vilken han kunde stödja sig i denna prövningens stund. Detta var det oförutsedda — åskviggen ur blåa himlen —

Han fann Reed synbarligen sovande, och han närmade sig sakta sängen. Men gossen tycktes ha en förnimmelse av hans närvaro; han gjorde en rörelse och mumlade någonting, som Cals öra icke uppfattade.

"Det är jag, Reed, min gosse; det är pappa X."

"Pappa X? Var är Trixie?"

Cal stod i begrepp att förklara, då han mindes, att han någonstädes läst, att en yrande sjuklings hugskott böra röna medhåll hellre än förklaras eller motsägas.

"Trixie är utanför någonstans. Förmodligen hos store Jim."

Den nedgående solen sken genom fönstret på västsidan, och dess gula strålar upplyste sängen. De föllo på gossens blossande ansikte; de förhöjde det matta leendet på hans läppar, då han hörde försäkras, att Trixie lekte med store Jim. De rörde till liv dammpartiklarna i sin väg och föllo till slut på vattenämbaret i hörnet av rummet.

Cal hämtade vatten åt honom, och han drack begärligt, varpå han sjönk tillbaka från den framräckta sleven liksom i en dvala.

"Var är farmor?" frågade han plötsligt. "Jag vill ha farmor."

"Farmor håller visst på med att tvätta diskarna, Reed. Du vet, hur stort hushåll hon hade."

"Jag vill ha farmor!"

"Kanske kommer hon snart."

Gossen började snyfta. "Jag vill ha farmor — nu."

"Välan då; jag skall försöka få henne hit."

Cal vände sig mot kaminen, och plötsligt ihågkommande läkarehustruns råd, gjorde han upp eld för att värma vatten för ett bad. Reed hade blivit tyst, liksom avväntade han fru Stakes ankomst. Cal doppade en handduk i kallt vatten, tog den med sig och lade den tvärs över gossens panna. Av en händelse kom den att betäcka hans ögon.

"Är det du, farmor?"

På stunden fick Cal ett infall, och med förställd röst svarade han: "Ja, min vän. Känner du dig bättre?"

"Farmor!" utropade han. "Håll mig i dina armar!"

En syn från minnets värld öppnade sig för Cal — den scen han en gång åskådat genom förmaksfönstret till Jackson Stakes hus. Där, under de billiga pastellmålningarna av hennes föräldrar, satt den gamla med gossen i sina armar, med ögonen slutna, under det hennes ande i sällskap med hennes okände ättling lustfärdade genom de Elyseiska fälten. Säkerligen hade där desså båda vid det ljus, som aldrig skådats på hav eller land, sett och känt . . . .

Cal svepte en filt omkring gossen och, under det han fortfarande höll gossens ögon täckte, lyfte han honom från sängen. Det lilla huvudet lutade sig förnöjt mot hans skuldra.

"Sjung för mig, mormor," mumlade han. Men plötsligt satte han sig upp. "Du är inte farmor, du är pappa X!"

"Ja, jag är pappa X. Jag är rädd för att farmor är för långt borta för att komma nu."

"Hon kan icke vara långt borta," invände Reed långsamt, liksom trevande i minnet efter någonting svårt att få tag i. "Jag såg henne nyss."

Orden kommo Cal att bäva. Var detta—?

Kitteln började surra på kaminen, och han sökte lättnad genom att röra sig. Han återvände till Reed på sängen, och under det han flyttade sina fingrar omkring på den lilla kroppen, betänkte han, huru obehagliga de grova filtarna måste vara för den torra, brännande huden. Men han hade inga linne- eller bomullslakan, icke ens en bordduk. Tanken på en bordduk ledde till tanken på ett annat surrogat, och han begynte söka bland sina tillhörigheter i sin gamle kappsäck. Om en stund kom han tillbaka med en ren skjorta, som tillhörde honom själv, och lade denna på sängen som ett miniatyrlakan. Med hett vatten och en trasa i han slet av en skjortärm för ändamålet — badade han därpå varsamt gossen, försiktigt avhöljande endast en liten del av kroppen åt gången. Förfarandet tycktes medföra lindring, ty Reed låg mera stilla och tycktes stundtals falla i en dvalaliknande sömn.

Han badade och ansade, med hett vatten på kroppen och kallt vatten på huvudet, till dess feberhettan syntes hava avtagit något och huden kändes fuktig. Så satt han och vårdade sin patient, medan solskenet dog i fönstret på västsidan; medan aftonhimmelens färger bleknade från gult till violett och från violett till purpur; medan den gyllene strimman på synranden skiftade till stålgrått under natteps nedgående ridå. Så satt han, medan skymningens smekande vindfläktar buros över den stilla dalen och suckade under takåsen och gavlarna. Så satt han och betalade än en gång föräldraskapets överbetalda men aldrig tillfyllest betalda pris, under det natten sänkte sig över de oändliga slätterna och de kalla stjärnorna en i sänder tände sina fyrbåkar på fästet.

På detta sätt fann doktor Thompson honom, just som visarna på den lilla klockan på väggen pekade på tolv. (Forts.)

Låt Edra pängar stanna i Canada — läs Svenska Canada Tidningen.

Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Arbetaren betalas efter vad han verkligen behöver.

Nytt kompenseringssystem tager hänsyn till den av arbetaren ekonomiskt beroende.

Över åtta miljoner arbetarefamiljer i skiljda länder i världen erhålla nu familjeunderstöd i överensstämmelse med den sista principen om ersättning, som kommit att erkännas inom det industriella och sociala livet.

Denna princip, enligt den interpationella arbetsbyrån, vilken just samlat statistiska uppgifter däröver, består i att arbetaren skall betalas efter vad han behöver, och ej efter vad han producerar.

Systemet utvecklade sig under kriget, då ansträngningar gjordes att skydda arbetare med stora familjer mot plötsliga och stora ökningar i levnadsomkostnaderna. Betalningen kom stundom från de industrier, som anställde arbetaren, och stundom från andra källor.

Med krigets avslutande inträdde grädvis en fixerad standard för levnadsomkostnaderna, men likväl har det nya systemet visat en tendens att hellre ökas än försvinna.

Ensamt i Frankrike finnas 2,700,000 arbetare anställda i olika företag och industrier, vilka tillämpa beviljning av familjesubsidier.

Undersökningen av denna fråga, vilken just fullbordats av den internationella arbetsbyrån, omfattar 15 europeiskæ länder, i vilka systemet allmännast tillämpas, samt Australien, där denna princip utarbetats efter skiljda linjer.

Antalet arbetare i Tyskland, som erhålla familjeunderstöd, är större än till och med i Frankrike.

Ansträngningar göras av skiljda arbetareorganisationer att låta systemet utveckla sig efter rent frivilliga linjer ,under det att andra grupper söka få det fastställt genom lag. Olika tendenser, huruvida dessa subsidier skulle betalas av staten eller av de reguljära arbetsgivarna, göra sig gällande.

Arbetarnas och böndernas demokrati.

"De organiserade arbetarna i Hälsingfors" har nu offentliggjort Finlands arbetares och arbetande, bönders program för presidentvalet. Det lyder sålunda:

1) Må allt slags förtryck av arbetarorganisationers verksamhetsfrihet upphöra.

2) De politiska fångarna må frigivas.

3) Skyddskåren och ochranan böra upplösas.

4) Må man upphöra att bortslösa statens och kommunernas medel till för folket skadliga ändamål (krigsrustningar ,omåttliga löner åt ämbetsmän och prostar o. s. v.) Av de de sålunda sparade medlen böra räntefria lån givas åt småbrukare.

5) Må alla skatter utpressas ur de rika roffarnas börsar.

6) Må man anordna ett effektivt arbetarskydd och försäkring under fackorganisationernas kontroll. Likaså omsorg om de rödas föräldralösa barn och änkor. Må industriarbetarnas sommarledighet säkerställas. De överflödiga rum, som stadsherrarna hava, böra uthyras billigt till arbetarbostäder.

7) Stockbolagens jord bör tvångsöverlåtas åt småbrukare, som sakna jord, skog och betesmark samt åt obesuttna.

8) En lag bör stiftas, som förbjuder, att jord, boskap, byggnader eller hushållsartiklar rövas för skatter eller skulder av någon bonde, torpare eller landbonde.

9) Må man motsätta sig fascisternas revolution.

10) Fred och försoning med utlandet.

11) I stället för herrstyrelse må till makten väljas arbetarnas och de arbetande böndernas styrelse, säker och fast. Den må stöda sig på arbetarnas och de arbetande böndernas överallt i landet gemensamt valda representanter och självstyrelse.

För säkerhets skull framhålles i uppopet, att det icke är fråga om revolution eller högförräderi utan blott om att avslöja herrarnas bedrägeri vid det annalkande presidentvalet.

Svärmodern: — Du ger mig inte ens en välkomstkyss, när jag kommer och besöker dig, käre svärson.

Svärsonen: — Ursäkta, kära svärmor, när du går, skall jag i stället giva dig två.

Skeppsbyggerierna i England införa nytt system.

Vinstandelssystemet skall söka att förbättra denna förr så blomstrande näring.

Inom skeppsbyggnadsindustrien är enligt meddelande från London sedan åratal mer än en tredjedel av de anställda arbetslös, och det säges, att tusenskönorna växa vilt mellan stapelbäddarna i de privata bolagens varv. Det är mot bakgrunden av detta förhållande, som skeppsbyggarnas arbetsgivarförening utarbetat ett detaljförslag till vinstandelssystem såsom ett alternativ för arbetarnas lönekrav ,vilka på grund av de låga konjunkterna måste avslås.

Förslaget har överlämnats till två stora fackförbund, varvsarbetarnas och ångpannearbetarnas ,vilka utlovat, att de skola taga förslaget i noggrant övervägande. Det enda vinstandelssystem, som existerar för en hel industri, gäller inom gruvindustrien, vilket det nya förslaget i princip följer med vissa förenklingar. Fixerade lönesatser äro utarbetade för olika arbetsgrader, vartill komma fluktuationer enligt konjunkturerna inom industrien. En nyhet är en komité av permanenta revisorer ,som skola ha tillgång till alla räkenskaper och upplysningar och utnämnas av arbetsgivarna och arbetarna ,till vilka rapporter skola avgivas.

Det torde dröja några månader, innan planen förverkligas, men den anses hart när som den enda utvägen att upphjälpa Englands en gång mest blomstrande näring. Den betraktas dessutom som ett stort steg emot en bestående försoning och ett samarbete mellan arbetare och arbetsgivare. Av 251,610 registrerade arbetare äro 81,253 utan arbete. Under december steg arbetslösheten med tre procent. Antalet arbetslösa har sedan i fjol ökats med 11,824.

Kampen emot ålderdomen.

Den ryske läkaren i Paris dr Sergo Voronov har väckt sensation med sina lyckade föryngringsexperiment. De praktiska resultat han vunnit synas vara långt betydelsefullare än de Steinach kunde påvisa med sin metod.

Denna bestod i att genom underbindning av vissa utförsgångar från könskörtlarna förmå dessa till en stegrad verkan i inresekretoriskt avseende. Voronov utgår i st. från ympningsmetoden. Han inympar en extra körtel ungefär så som man ympar trän och buskar. Resultaten äro förvånande. Ett av de många experiment på djur, dr Voronov utfört ,tillgick så att av tre får ympade han det minsta. Detta var tre månader gammalt, det andra var fyra månader, det tredje 5 månader. På detta senare bortopererades körtlarna. Efter ett år var det yngsta fåret betydligt större och kraftigare än det normala, medan det tredje var mycket efterblivet.

Ett annat märkligt experiment utförde Voronov på en tolv år gammal bagge. Denne var så ålderdomssvag ,att han varken kunde nyttjas som avelsdjur eller ullproducent. Dr Voronov inympade på baggen en extra körtel, tagen från en tvåårig bagge. Efter tre månaders tid var den gamle baggen förvandlad till ett ståtligt, ilvskraftigt djur, och åtta månader efter ympningen blev han far till en killing.

Dr Voronov tog bort ympningen och efter tre månader var baggen lika gammal och skröplig, som förut. En ny körtel inympades och baggen återfick ånyo styrka, aktivitet och agressivitet.

I dag, sex år efter det denna bagge enligt alla beräkningar borde ha varit död, lever han i högönskliig välmåga och lämnar varje år duktigt med ull. Dr Voronov håller före ,att man genom körtelympning under flera generationer skall kunna få fram en betydligt ullrikare fårras, vilket i ekonomiskt avseende kan betyda ofantligt mycket för de ulliproducerande länderna. Samma metod för frambringande av bättre djurraser kan användas på hästar och nötboskap.

Vad människor beträffar vill dr Voronov ej yttra sig med bestämdhet. De flesta av de många han ympat leva med full hälsa och ha återvunnit mycket av kraft och ungdom. Det första tecken på föryngring som inställt sig hos hans patienter är ett bättre minne. De känna sig ungdomligare, den friska färgen har kommit tillbaka, ögonen ha blivit klarare, musklerna mera elastiska, och ha de i alla avseenden känt sig yngre.

FINLAND BEHÖVER UTLÄNDSKA OBLIGATIONSLÅN TILL 800 MILJONER MARK

Bland uppgifter, som under närmaste tid kräva upptagande av finska lån i utlandet, står främst färdigbyggandet av Imatra kraftverk. Den 31 maj sistlidet är biföll riksdagen därtill, att för detta arbete under år 1924 upptoges på villkor, som regeringen ägde närmare bestämma, ett obligationslån till ett nominellt belopp av högst 2 miljoner engelska pund. Enär det till följd av vissa omständigheter var nödvändigt att utöver årsskiftet uppskjuta upptagandet av detta lån, erfordras därtill nu nytt bemyndigande av riksdagen. En annan betydelsefull uppgift, vartill medel böra anskaffas genom utländski statslån på längre tid, utgöres av den för ett effektivt befrämjande av kolonisationsverksamheten nödiga kreditgivning, om vars anordnande i lagstiftningsväg senaste riksdag hos regeringen åskat proposition. Åtgärder från statens sida erfordras jämväl för anskaffande av utländskt kapital till förbättrande av lantbrukets kreditförhållanden, för vilken frågas förberedande behandling tillsatts en särskild komité.

Det belopp, som nu borde anskaffas medelst statslån i utlandet, upptaget i en eller flera rater, har uppskattats till omkring 800 miljoner mark.

Ej Ett Symton Lämnat Någonstädes

Dodd's Kidney Pills Gjorde Slut på Joseph Lessards njuråkomma.

Quebec man omtalar huru och varför han nu åtnjuter sin forna hälsa och vigör.

St. Leon, Que., den 30 mars. (Speciellt)—"Det är med nöje jag kan säga er, hur tillfredställande Dodd's Kidney Pills varit för mig," säger mr. Lessard i en intervju. "Jag har haft bölder de sista åtta månaderna och har utgett över $60 för behandling, som ej befriade mig från dem. Sedan jag tagit fem askar Dodd's Kidney Pills ha mina bölder försvunnit. Jag hade ock häftiga smärtor i mina njurar ,och de ha försvunnit med bölderna. Jag känner mig nu bra och är fullt väl. Jag ville rekommendera Dodd's Kidney Pills till alla personer, som lida av liknande åkommor som mina egna."

Dodd's Kidney Pills stimulera och stärka svaga njurar. Ni skall bli förvånad hur snabbt de börja att rensa och rena, att lindra och hela njurarna och samtidigt försvinna ryggverk, reumatism och andra oordningar orsakade av orent blod.

TILL SALU

i det svenska settlementet "Silverhill" en plats om 10 acres, med gott tvårums hus, ladugård och hönshus. Pris $350.

5 och 10 acres block, delvis odlade finnas. Obrutet land från $10 pr. acre och högre. 3 mil från C. P. R. station. Skola i samhället.

Besök eller tillskriv

OSCAR FORSELL
Silverhill, Silverdale, B. C.

Upparbetad 160 Acres Farm

med delvis god skog, är till salu billigt. Tre mil från postkontor, 1½ mil till handelsbutik. Stall, ladugård och boningshus i gott skick. Svenskt settlement. För vidare upplysningar tillskriv

H. HANSON
Box 34, Bergland, Ont.

"GREAT STUFF"
och
"Ett ypperligt medel"
skriva två köpare av
INNERCLEAN,
en blandning av örter, rötter, blad och bark, som brukas för att rensa tjocktarmen.
PRÖVA DET!
1 paket portofritt 75c.
eller sänd 10c för omkostnader för att få tillsänt ett fritt prov.
Nils T. Saehle
LITERATURE - LIMITED
CAMROSE, - ALBERTA

FARM TILL SALU

175 acres gott land, gott vatten, goda hus, ½ mil från landet till skola, handelsbod och Post Office. 88 acres fint land, ¼ mil till skola, handelsbod och Post Office. Svenskt settlement, stor guvernementväg förbi dessa land till Pinewood järnvägstation. Säljas billigt av ägaren.

BROR. A. STENBERG,
ARBOR VITAE,
ONTARIO.

SJUKA OCH FRISKA
Äntligen kan man få lära, huru
Naturen helbrägdagör
för ett pris, som alla kunna betala.
För närmare upplysningar
BESÖK eller tillskriv I DAG.
MRS. P. L. HILLAND
Tredje huset söder om baptistkyrkan.
CAMROSE, ALBERTA.

BILLIGA SVENSKA BÖCKER

Aberg J. C., Gustaf II Adolfs sista Julafton, 20c.; Berger V., Svensk-Amerikansk Mediationer, häftad 50c., inbunden, 75c.; Bjursten Herman, Egoismen, i två delar, $1.25; Doyle Conan, De Fyras Tecken, 30c.; Doyle Conan, Sherlock Holmes, äventyr, 30c.; Davis A. C. Fox, Mauleverargården, 30c.; Mihi Karl, Stigmannens bok, 30c.; Roseen Axel, Gösta Linde, 30c., Schwartz Marie S., Mannen av Bord och Kvinnan av Folket, 70c.; Sinclar Upton, Ett Problem, 30c.; Stjernstedt Marika, Janinas Hjärta, 30c.; Strindberg August, Hemsöborna, 30c.; Starbäck B., Öveste Stålhammar, 60c.; Wallin J. O., Dödens Ängel, 15c.; Tegner E., Svea, 10c.; Temme J. E. D., En Förlovningsfest, 30c.; Thomasson Fehr, Erik XIV och Liten Karin, 30c.; Berger V., Pytt i Panna, 30c.; 50 Nordiska Sånger och Engelsk översättning, 20c.; American Luth. Biographies, 901 stora sid., illustrerad, inbunden, $2.00; Dolores, En mycket spännande Roman, 560 sidom, 70c.

Allt sändes portofritt vid emottagandet av beloppet. Boklista med förteckning över många böcker, som säljas till nedsat pris sändes fritt.

C. RASMUSSEN CO.,
722 So. Fourth Street, Minneapolis, Minn.

HUS AV STAMPAD JORD

Den svenska läroboken härom $2.00.
Den engelska (större o. m. bilder) $3.00
Alla jordsorter duga. — Adressera:
KARL J. ELLINGTON,
Port Angeles, Wash.